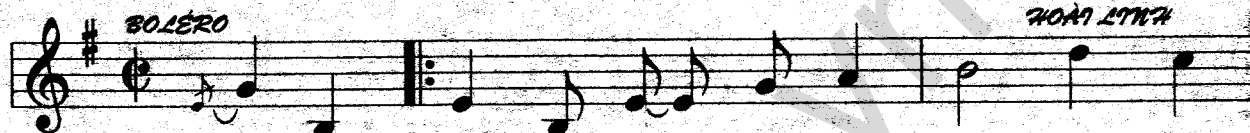

QUÁN

NỬA KHUYA

TRẦN KHANH
HOÀI LYNH

Quán nửa khuya đèn mờ theo hơi khói, trút tâm
(Nói bạn) nghe từ khi say viễn xứ, gót chân

tư vào đêm vắng canh dài quãng đời tôi: "Tàu đêm vắng không
in ngàn muôn lối sông hồ, áo sờn vai tìm đôi mắt u

người" vẫn lặng trời. Tôi là người tha hương đi bốn
hoài bóng hình ai. Hoa nào mà không phai sắc

phương. Anh là người quân nhân vui gió sương. Câu chuyện
huơng. Ân tình nào mà không gầy vắn

tâm tình vui theo khói bay tay cảm tay. Nói bạn..

vương. Lê đôi gót trên khắp chốn ngàn phương để tìm thương.

Đi vắng tìm đâu thấy như bóng mây

chiều đang lững lờ theo gió bay. Cố xóa tình xưa

ấy ngân tiếng ta chùng để tìm quên hương đắng cay. Muốn

nhân như thời gian ai mãi phong trần để đi tìm hương cố

nhân. Áo trắng mờ sương gió ngưng gót xuôi

ngược để tìm về nơi bến mơ. Quán nửa khuya bạn, tôi chia tay

nhé nhớ nhau chẳng là mỗi lúc đêm về, siết chặt

tay để ghi phút phân kỳ tiễn người đi. Sa trường

anh lại đi vui gió sương. Sông hồ gọi trong tôi bao luyến

thương. Tôi ghi nhớ giây phút ấy nào người bạn đường ơi.